

Les monges també treballen per als bancs

Que un convent de monges faça treball domèstic, de mena humil i maquinal (ficant lletres dintre de sobres, v. gr.), per a un dels set magnífics de la Banca espanyola, pot tenir diverses lectures, totes complementàries. La primera és que la laïcització creixent i la correlativa minva d'ingressos provoca que el cost de la vida esdevinga massa costós també per a les servidores del Senyor, que es veuen abocades al mercat de treball de forma marginal i subsidiària. D'un altre cantó, la patronal bancària ha trobat, entre les quatre parets d'alguns claustres, una mà d'obra dòcil i conscienciosa que li permet estalviar-se tota classe de càrregues laborals inherents a tenir els assalariats a casa.

Aquesta peripècia de treball submergit-religiós és un indicatiu, més que anècdota, de la política de personal que està duent a terme la banca espanyola els darrers temps. L'objectiu confessat: rebaixar costos de manera dràstica amb la reducció de plantilles, i el retall de les despeses de personal. I un objectiu, per les dades, en vies de reeixir: en els últims tres anys el sector ha conegut la destrucció de 7.800 llocs de treball, a pesar que les oficines s'han incrementat en 2.890.

Aquestes xifres només poden quadrar si es dona un augment global i inces-

Rosa SOLER

L'anul·lació d'una hora diària de reducció de jornada no afecta les monges.

sant de la productivitat. I això passa per traure el treball més desqualificat o accessori fora dels àmbits estrictes de l'empresa, creant i subcontractant agències *ad hoc*, incloent-hi monges. Però no sols així, certament. La penetració galopant de la informàtica en les institucions de crèdit ha elevat considerablement el rendiment personal i ha motivat l'eixida del mercat de treball d'una part de mà d'obra a través de la jubilació forçosa o voluntària.

Una altra fórmula emprada per la banca en l'assoliment de graus cada volta més destacats de productivitat és l'actuació sobre/contra els horaris de treball. Una a una les mitges festes que gaudien els treballadors del sector han anat caient engolides per la unificació dels horaris a nivell estatal. Els especials

també han sofert fortes restriccions que amenacen la seua supervivència. I així, els sindicats de branca majoritaris a València acaben de fer públics una sèrie de comunicats denunciant l'anul·lació d'una hora diària de reducció de jornada que tenien des de feia molts anys amb motiu de la Fira de Juliol. Els drets als horaris especials ve avalat per nombroses sentències de Magistratura i, a hores d'ara, està pendent del veredict del Tribunal Central de Treball. Això no obstant, la patronal ha tirat al dret, tret del Banc de Bilbao, i sense esperar-ne la sentència, l'ha derogat. Els sindicats retrauen la prepotència empresarial i recorden que la crisi no és igual per a tots: 128.000 milions de pessetes de guanys el 1983 en són bona prova, diuen.

¡Alerta! la nuclear de Cofrents ja funciona

Ningú no ens ho ha preguntat, el govern ha aturat el projecte nuclear en altres llocs de l'estat, els ecologistes n'han denunciat avaries i negligències, el simulacre d'emergència preceptiu constituï un fracàs claríssim i, fins i tot, tècnics i economistes n'han analitzat la falta de rendibilitat econòmica. Malgrat tot això, la Central Nuclear de Cofrents ha carregat de combustible el reactor i començarà a funcionar —provisionalment i de prova, però de forma imparabla— a partir d'aquesta setmana.

Durant divuit mesos, la central funcionarà a un 5% de la capacitat, per tal que els tècnics comproven que tot va bé. Aleshores vindrà el permís definitiu i la rutina d'un funcionament, que molts considerem perillós, s'obrirà pas.

Els anys i els diners que ha costat construir-la, els dubtes sobre la correcta situació (fins i tot el rumor sobre una fuga radioactiva al riu Xúquer pot tirar per terra tota l'economia de la comarca de la Ribera) no han pesat prou a l'hora de replantejar-ne la viabilitat.

Només ens queda esperar que no s'esdevindrà cap «contratemps» irreversible, que no proliferaran les leucèmies com les que provoca ara mateix una central britànica, i que, en tot cas, si passa alguna cosa, aquells qui han assumit tots sols la decisió de posar en marxa la nuclear tindran la coherència d'assumir-ne qualsevol de les indesitjables conseqüències.